

Жив у одного чоловіка пес Сірко, старий-престарий. Узяв той чоловік та й прогнав пса з двору. Бродить Сірко полем, і так йому гірко: «Скільки років хазяїну служив, добро його стеріг, а тепер на старість він мене прогнав». Раптом дивиться —

— Чого ти тут блукаєш?

— Прогнав мене хазяїн, ось і блукаю.

— Хочеш, зроблю так, щоб хазяїн знову взяв тебе до себе?